

A FELTÁMADÁS ÖRÖME

Lehettem volna

Fogadd el Uram
számadásom,
mennyei országod
előcsarnokában,
hol végtelen
kegyelmed van,
jelentkeztem
meghallgatáson.
Vallani hoztam
önmagam.

Fotó: Sz.

Dr. R. A. Torrey egyike volt a Biblia nagy tanítóinak az elmúlt generációban. Nagy szívfájdalmat élt át, amikor tizenkét éves lánya balesetben meghalt. Jóllehet tudta, hogy lánya az Úrnál van, a szíve mégis össze volt törve. Dr. Torrey mondta, hogy másnap, amint végigment az utcán, minden szomorúsága újból előjött. Annyira megterhelődött a szíve, hogy az Úrhoz fordult segítségért. Ezt így írta le: „*Akkor ez a forrás, a Szentlélek, aki a szívemben lakott, olyan erővel áradt ki, hogy azt hiszem, még sohasem éltem át ilyen módon, és ez volt a legörvendetesebb pillanat, amit ismerek egész életemben. Milyen csodálatos a Szentlélek öröme. Ez kimondhatatlan dicsőség, mert nem a körülöttünk levő személyekben van örömünk, hanem örökre buzgó, áradó és kiapadhatatlan forrás tör fel bennünk 365 napon át minden évben, és minden körülmények között, egészen az örökkévaló életig.*” Ez a hitnek a beszéde egy olyan ember ajkán, aki a nehézségek között sem veszítette el bizodalját.

A tanítványok Jézus Krisztus halála és feltámadása idején nagyon letörtek. Csüggedés és félelem vett erőt rajtuk, kétely és hitetlenség volt jellemző rájuk. Jézus előre megmondta, hogy mi fog történni és mégsem hittek. Miután Jézust is látták még akkor sem volt teljes az örömük, némi kétely még mindig volt bennük. A Szentlélek jelenléte a tanítványok szívében hozta a kellő erőt, örömet és bátorságot.

Mi a helyzet a ma élő emberrel, aki sem nem látta, sem nem beszélt a feltámadott Jézus Krisztussal? Ugyanaz ad ma is örömet, erőt és bátorságot, mint a tanítványoknak. Ugyanaz a Szentlélek töltött be engem is mint Péter apostolt, ugyanaz a hit van bennem is mint őbenne (2Pét1,1 – „*akik velünk egyenlő drága hitet nyertek*”). Jézus Krisztus feltámadt a mi megigazulásunkért (Róm 4,25) – hiszem, hogy Jézus Krisztus által igaz vagyok, az ő igazsága az enyém lehet és ebben örvendezek. Az ördög azért jött, hogy lopjon (Jn 10,10). Kedves keresztyén testvérem ne engedd, hogy az ördög ellopja az örömet, az erőt, mert nekünk „*mindenre van erőnk a Krisztusban, aki megerősít minket.*”

Müller György nem prédikált addig, amíg be nem telt Isten kegyelmének az örömeivel; Jan Ruybroeck sem írt akkor, amikor az érzései keserűek voltak, hanem visszavonult egy csendes helyre és addig várt Istenre, amíg nem érezte a lelki inspirációt. Ismerjük azt a tényt, hogy a morva testvérek egy csoportjának ujjongó lelkülete győzte meg John Wesleyt vallásuk valódiságáról, és segítette őt röviddel azután az igazi megtérés állapotához. A keresztyén azzal tartozik a világnak, hogy természetfölötti módon örvendezik.

Nincs okod a kesergésre, panaszra, erőtlenségre. HALLELUJA!!! – Örülj a feltámadott Jézus Krisztusban!

BOROS GYULA *lp., Nagyszalonta*

Lehettem volna
több Uram.
Lehettem volna másoknak
mi lettem magamnak.
Lehettem volna bőség
a szűkölködőnek,
menedék a kivetettnek.
Lehettem volna vigasztaló,
vigaszt adó szó
a fájdalom láttán.
Lehettem volna alázatos
az alázatban,
és odaadóbb
a szolgálatban.
Lehettem volna
utat mutató
Szentjános bogár
a sötétben.
Lehettem volna
viharverte útjelző,
a menny felé.
Lehettem volna
több mi voltam.
Itt állok országod
előcsarnokában,
hol kegyelmed
átölel s fogad.
A Golgothát nézi szemem,
és áldozatod
könnyekben úszva
szemlélem.
Fogadd el Atyám
számadásom,
lehettem volna
több mint lettem,
de TE végtelen
szeretetben,
törölted örökre tartozásom.

MUCSI B. JÁNOS

BEMERÍTÉSEK

Nagyvárad-Rogériusz

Hála Istennek, hogy ez évben már másodjára mozdult meg a víz a rogériuszi baptista gyülekezetben. Március 8-án egy fiatal lány, Kovács Gyöngyi tett biznyságot az Úr szeretetéről, gondoskodásáról és életében megtapasztalt hatalmas munkájáról. Az ünnepi istentiszteleten az ígét Gál Győző, a mihályfalvi gyülekezet lelkipásztora hirdette az Apcsel 8,26-39 alapján. Szolgált még Bernard Kabaru kenyai lelkipásztor, aki a mennyország gondolatával bátorította a gyülekezetet. A bemerítést Simon József helyi lelkipásztor végezte, kézrátétellel Szabó László ifjúsági lelkipásztor imádkozott. Kívánjuk az Úr áldását gyülekezetünk új tagjára! *Szilágyi Anita*

Szilágyzóvány

2008. december 7-én örömmünnepléssel emlékeztünk meg Isten kegyelmének munkájára, amit Cseke Géza és neje, Rozália életében kimunkált. Több mint 14 év keresés után az Úr betöltötte lelki szomszágukat. A megváltás örömeivel szívükben megvallották az Úr Jézus Krisztusban való hitüket a családjuk és a gyülekezet előtt is. Lakásuk nagyszobáját imateremmé alakították, ahol a kis számú, de lelkes tanítványok hetente többször istentiszteletet tartanak. Ugyan itt volt testvéreink bemerítése is a rokonság és a nagyfalui szolgáló csoport jelenlétében. Imára buzdított Tőtös Ferenc tv. a Mt 7:13-14 alapján. Az igehirdetést és az alámerítést Péter István ügyintéző lelkipásztor végezte. Kabai János gyülekezeti vén a kézrátétellel való imádságban és az úrvacsora kiosztásában szolgált. Az Úr áldja meg népének új palántáit és ezt a megelevenedő missziót, hogy sokan felbátorodjanak az Úr Jézus követésére. *Péter István lp., Sarmaság*

Gyergyószentmiklósi vízmozdulások

2008. október 26-án bemerítési ünnepély volt Gyergyószentmiklóson. Mezei Attila állt a gyülekezet előtt fehér ruhában, és mondta el őszinte biznyságtételét, miként lett értelme életének, hogy Krisztus nagy szeretete által, hogyan lett Isten tagadóból, Isten gyermeke. Vallotta, az Úr Jézust akarja követni egész életében és neki szolgálni. Isten drága ígét Veress Efraim érszólósi lelkipásztor hirdette az ApCsel 19:1-5 alapján, majd a bemerítést is ő végezte. Ezen az áldott napon sok vendégünk volt, akikkel együtt örülhettünk, szolgálhattunk és adhattunk hálát Istenünknek, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!

Újabb vízmozdulás volt gyülekezetünkben 2009. január 25.-én. Szívünkben nagy hálával és örömmel készültünk erre az alkalomra, amikor négyen, Papp Mária Magdolna, Fodor Éva, Nusasz Diána, és Pál Éva tettek biznyságot bűneiknek bocsánatáról, hitükről és arról az örömről, hogy örök életet, üdvösséget kaptak kegyelemből. Vallották mind a négyen, hogy megváltozott az életük és az Úr Jézust szeretnék követni. Ezen a szép ünnepen vendégünk volt többek között Simon András homoródszentmártoni lelkipásztor és kedves családja. Testvérünk igehirdetését hallgatta meg a gyülekezet a Mt 3:13-17 igékből, a bűnök megbánásának és a megtérés fontosságáról, a bűnvalló keresztségről és hogy Jézus megkeresztelkedése példa számunkra. A bemerítést Novák Zsolt misszionárius testvér végezte. Kérjük a mindenható Istent, adjon kitartást és növekedést az új tagoknak, és kívánjuk, legyenek hűségesek Megváltójukhoz és a gyülekezethez. Minden dicséret a Krisztus Jézusé!

Novák Zsolt

Új számokkal az Ebaptifon

Változások történtek a romániai magyar baptisták között működő Ebaptifon mobiltelefon-hálózatban. Az újdonságokról **GERGELY ISTVÁN** szövetségi elnök tájékoztat.

Mikor és hány taggal indult az erdélyi baptifon-csoport?

– **Gergely István:** Az erdélyi Baptifon 2006. februárjában indult az Orange hálózaton belül. Néhány hónap alatt több mint 1200 személy csatlakozott csoportunkhoz. Még lettek volna igénylők, de egy idő után, általunk ismeretlen okok miatt az Orange bezárta a kört, és nem vett fel újabb jelentkezőket.

A keveset beszélők elégedettek voltak az Orange-bérlettel, mások panaszkodtak, kilépnének, mert más hálózatok kedvezőbbek. Miért kellett most a csoport szintjén is szolgáltatót váltani?

– Három évvel ezelőtt egy nagyon jó ajánlat alapján szerződünk az Orange telefon hálózattal. Azért kötöttük meg három évre a szerződést, mert az Orange vállalta, hogy minden szerződési év után lehetőség lesz a tarifák újratárgyalására illetve azok optimalizálására. Sajnos ezt a vállalkozást nem teljesítették. Idővel a kezdeti kedvezményes árajánlat megkopott, ebből kifolyólag már sokan várták a szerződés befejezését. Február végén újabb ajánlatot kaptunk az Orange-tól, azonban az sem volt eléggé megnyerő. Miután egy felmérést készítettünk világossá vált előttünk, hogy több százan ki fognak lépni az Ebaptifon hálózathoz mert nem voltak megelégedve az új árajánlattal.

Miért a Vodafone? Nem gyengébb ez a hálózat?

– A fenti okon kívül azért döntöttünk a Vodafone mellett, mert sokkal jobb ajánlatuk volt, mint az Orange hálózatnak. Miután az ő ajánlatuk alapján felmérést készítettünk azt láttuk, sokkal többen leszünk, ha hálózatot váltunk, mintha ezt nem tennénk. A Vodafone-tarifák minden irányban olcsóbbak, emellett, azt a kedvezményt is megkaptuk, hogy a csoporton belül 1500 percet ingyen beszélhetünk. Ez nagyon vonzóvá tette a Vodafone ajánlatát. Tulajdonképpen ez volt az elsőrendű célunk akkor is, amikor először indítottuk az Ebaptifon csoportot. Azt szerettük volna elérni, hogy közösségünk tagjai egymás között, olcsón, lehetőleg ingyen beszéljenek. Az Ebaptifon bérlet tehát amellett hogy olcsó, közösségépítő eszköz is lehet, természetesen csak akkor, ha az ember bölcsen használja. Az utóbbi időben sokat javult a

Vodafone országos lefedettsége, ezért is mertünk hálózatot váltani. Sajnos még mindig vannak gyülekezeteink, ahol a térerő nem megfelelő. Reméljük a Vodafone tenni fog arról a közeljövőben, hogy minél többen igénybe vegyék szolgáltatásukat. Ilyen irányú ígéretünk van, azonban senkinek nem tudjuk garantálni ennek az ígéretnek a teljesítését. Éppen ezért, mielőtt bárki bérletet váltana nálunk, kérjük vizsgálja meg, milyen a Vodafone lefedettsége az adott helységben és csak azután csatlakozzon.

Mik a fontos tudnivalók? Menet közben csatlakozhatnak új igénylők? És lehet-e kilépni?

– Talán először a Vodafone szerződésben adott ajánlatát ismertetném:

Havi bérlet: 2,5 Euro + Áfa, és 3 Ron kezelési költség.

Díjcsomag: 1500 perc ingyen csoporton belül (ezen felül 1,5 cent); 40 perc ingyen, nemzeti hívások (minute nationale) és 20 perc ingyen a Vodafone hálózatban.

Perc díjak: 3 cent/perc fix hálózatok, 3 cent/perc a Vodafone felé, 6 cent/perc más mobil hálózatok felé.

Külföldi hívások Európába: mobil hálózat 22 cent/perc; Vodafone mobil hálózat 15 cent/perc; fix hálózatok 15 cent/perc.

Külföldi hívások, USA, Kanada, Izrael:

mobil és fix hálózat 15 cent/perc.

SMS: belföldre 3 cent/SMS; külföldre 12 cent/SMS.

Fontos tudni, hogy a jelenlegi szerződés két évre szól. Menet közben is beléphetnek olyanok, akikért felelősséget vállal a helyi gyülekezet és a helyi felelős. Előszórával fogadjuk azokat, akik a Vodafone hálózathoz jönnek, ugyanis a számok áthozása más hálózathoz igen bonyolult és időigényes folyamat. Mindenkit arra bátorítunk, kössön új szerződést, így legalább egy ingyenes (Nokia 1209, vagy Vodafone 225, vagy Vodafone 227) telefonkészüléket is kap.

Az is fontos tudnivaló, hogy a szerződés lejártá előtt nem lehet visszamondani a bérletet, csak abban az esetben, ha a felhasználó kártérítésként (ezt előírja az alapszerződés) 150 eurót fizet a Vodafone-nak. Arra azonban van lehetőség, hogy szerződés lejártá előtt a felhasználó átadja a telefont és a kártyát valakinek a Szövetség tagjai-munkatársai közül, aki azt kész átvállalni – ez mindenkinek a saját felelőssége. (Kérdezett: **Sz. L.**)

Illusztráció: Mobil-Biblia

HIRDETÉS

Az Arad-belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet vasárnapi istentiszteleteit élő adásban lehet fogni a honlapunkon: www.baptista.hu/arad

Az első oldalon az „Élő közvetítés”-re kattintva az adás órarendje is megjelenik.

Az Arad-belvárosi gyülekezet előnyös áron elad ALU SUPER 100 típusú, földgázzal működő, örlángos rendszerű, nagy teljesítményű fűtő kazánt. Érdeklődni lehet az adminisztrátorunknál: Hőgye Lajosnál, akinek mobil száma: 0 746 186 038. **V.G.**

Búcsúzás a földi létől

Fotó: Sz.

Jézus hozzánk hasonló testben élt a földön. Az Atya nemcsak annak szabott időt, hogy mikor szülessen meg, hanem annak is, mikor menjen el a földi létből. A János evangéliuma 17. részében az Úr Jézus búcsút vesz tanítványaitól és egyben a földi létől.

Elszámolni életünkkel

Ebben az imában Jézus Atyjával beszélgetve aprólékosan kiértékeli a földi életét. Figyelme kiterjed arra, hogy kinek a dicsősségét kereste: a magáét vagy az Atyáét. Az Úr munkáját is lehet úgy végezni, hogy az ember a maga dicsősségét keresi, de lehet úgy is végezni, hogy az elért eredményekért, az elhívásért Istennek adjuk a dicsőséget, mint akik tudjuk: Jézus nélkül semmit sem cselekedhetünk, olyat, ami érték Őelőtte. Jézus kész az Atya előtt az elszámolásra, mert elvégezte a munkát, amit az Atya reá bízott.

A földi életet ajándékba kaptuk az Úrtól és az út végén el kell számolnunk vele. Ahogy az istenfélő ember közeledik élete végéhez, úgy mind nagyobb hangsúlyt kap a szívében az elszámolás gondolata. A kiegyensúlyozott hívő ember nem hessegeti el magától az elszámolásra való felkészülést, hanem inkább felkészül reá. Teljesen biztos benne, hogy lesz elszámolás.

Igazán értékes

Jézus az után a dicsőség után vágyik, amit az Atya adhat neki. Nincs értéke a földi dicsőségnek, hírnévnek, elismerésnek egy olyan ember életében, aki úgy érzi, közeledik az elköltözés ideje. Egészen átértékelődik az életében minden és az olyan dolgok, amelyek valamikor nagyon értékesnek tündek, hirtelen értéktelenek lesznek. Mások pedig, amik régebben kevésbé voltak értékesnek tekintve, egyszerűből első helyre kerülnek az értéklistán.

Az Úr Jézus, aki szeretetből a világért jött, hogy megváltsa azt, most már nem a világért könyörögött, hanem csak azokért, akik az övéi, hűséges tanítványaiért. Hasonlóan leszűkül az érdeklődési köre annak az embernek, aki az élete végéhez közeledik. Figyelme, szeretete, imája azok felé irányul, akik a szeretett atyafiak csoportjába tartoznak. Őbennük találja gyönyörűségét, akik, nem felületes követői, hanem hűséges tanítványai. Dávid is így vall: „*szentekben, akik e földön vannak és a felsegesebben, bennük van minden gyönyörűségem*” (Zsolt 16,3).

Békességgel

A földi léttől való búcsúzást megkönnyíti a belső bizonyosság. Ha az ember tudja hova jut, amikor elmegy ebből a létből, ez belső békességet ad. Bizonytalankodva búcsúzkodni kínos és gyötrő, készenlétben várni a hívó szót, üdvös dolog. Jézus teljes nyugalommal jelentette ki: „*Most pedig tehozzád megyek*”.

A múlt év október 29-én a kórházban készültem a műtetre és vártam, hogy túl legyek rajta. Még nem tudtuk a pontos diagnózist, csak azt, hogy egy daganat van a vastagbélben, amit ki kell vágni. Úgy gondoltam, hogy ez nem egy nagy műtét. A várakozásban olvastam a Bibliát. Az Úr meglepő módon azt mondta: „*Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz a nap tereád*” (Péld 27, 1). Megértettem, hogy itt többről van szó, mint egy egyszerű műtétről. Ez igazolódott is később, amikor a szövettani elemzés kész lett. Kimondták nekem a szót, amitől rettegnek általában az emberek: rák.

A műtét előtt felvetődött bennem az is, hogy a holnap a halált is hozhatja. Vagy talán a műtőasztalon maradok? Egy különleges párbeszéd következett imában az Úrral. Ha előre néztem, vágytam volna az Úrhoz menni. Ha vissza-

néztem, nagyon nehéz lett volna ilyen hirtelen megválni feleségemtől és gyermekeimtől. Nem tudtam eldönteni, hogy mi lenne jobb, mit kérjek az Úrtól. Így befejezésül azt mondtam: Legyen úgy Uram, amint Te akarsz!

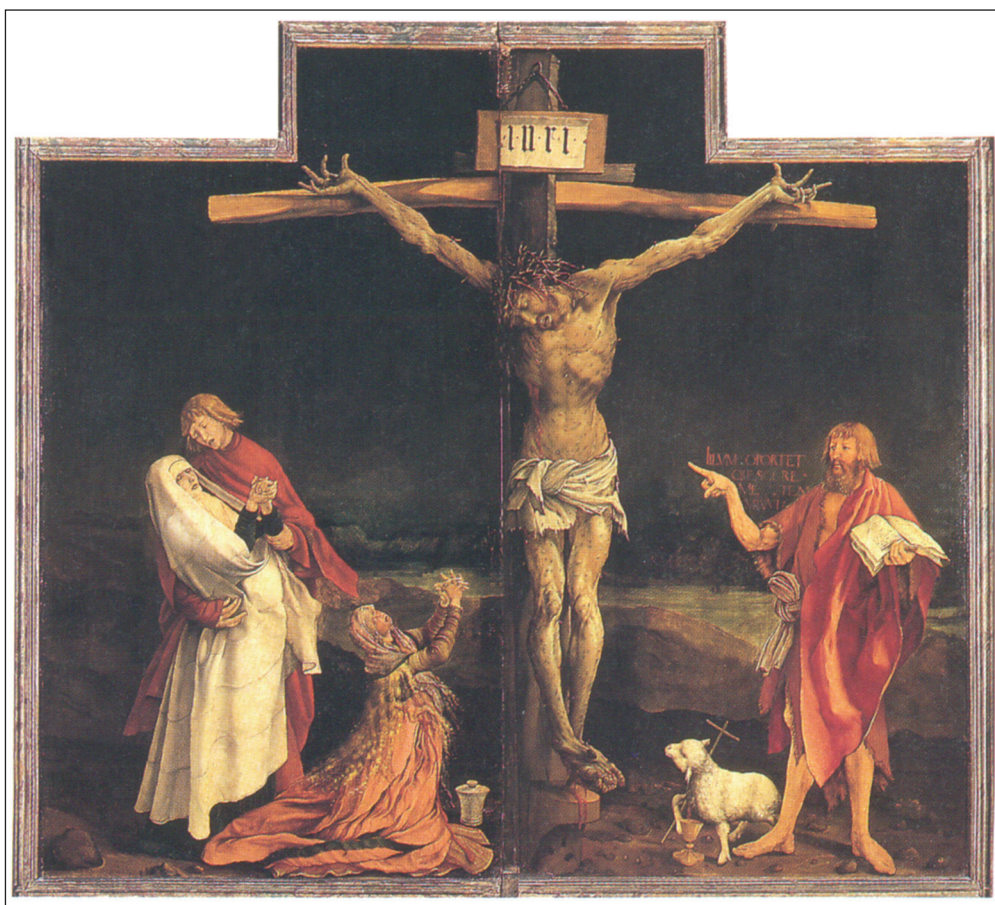
Olvadni akartam tovább a Bibliát, de közben eggyel többet lapoztam, ahol a következőt találtam: „*aki pedig bízik az Úrban, megerősödik*” (Péld 28,25). Üzenet volt ez és megértettem, hogy a végbúcsú még nem érkezett el számomra a földi léttől. A feleségem, amikor elköszönt tőlem a műtő ajtajában, azt súgta a fülembe: „Nehogy ne ébredj fel!” Tudtam vigasztalni és mondani, hogy ne félj, felébredek. És úgy is történt. A műtét után minden napot külön ajándéknak tartok, amit az Úr ad nekem. Nem következett be a hirtelen búcsú a földi léttől, de a lassú elkezdődött.

A földi életutat egy hegyoldalon való felfele mászáshoz hasonlítom, ahol a csúcsig serpentineken kell feljutni. A hegymászók sokszor, hogy hamarabb jussanak a csúcra a serpentineket átvágják, egyenesen mennek felfelé. Így hamarabb célba érnek. Én is úgy érzem, hogy az Úr néhány serpentine levág az életemből és hamarabb célba fog vezetni egy rövidebb úton.

Eggyek legyenek!

Végül szeretnék még arra utalni, hogy a búcsúzkodó Jézus imádkozik az tanítványai jövőjéért. Nem kér számukra hosszú életet, gazdagságot, de azt igen, hogy az Atyával és Vele eggyek legyenek. A legnagyobb érték a földön annak, aki búcsúzik és azoknak, akiktől búcsúznak, áldott közösségben élni az Úrral. Éljük úgy az életünket, hogy nagyon szeressük az Urat és ragaszkodjunk Hozzá, de legyünk készek bármikor végbúcsút venni a földi léttől.

BÁLINT PÁL lp., Kolozsvár

KERESZTRE FESZÍTÉS

Matthias Grünewald (1460-1528)

Nézem ezt a golgotai festményt. Amit legelőször észreveszek, hogy milyen aránytalan a kereszten függő test, méretében sokkal nagyobb, mint azoké, akik a kereszt tövében vannak.

Úgy érzem, ez a német festő a pogány százados bizonyágtevését fejezi ki: Bizony ez az ember igaz volt – valóban Isten Fia volt! (Lk 23:47, Mt 27:54). Jézus Krisztus ember testben, mint Isten Fia vállalta a kínos halált.

A kereszt tövében egyik oldalon Mária, Jézus anyja, János és Magdalai Mária látható. A másik oldalon levő alakokkal a festő azt juttatja eszünkbe, ami a Jordán partján történt. Bemérítő János, a próféciai könyvvel a kezében Jézusra mutatott: Íme, az Isten Báránya, aki elveszi – hordozza – a világ bűnét! (Jn 1:29).

A szemlélőnek az is feltűnő, hogy a megkínzott, haláltusában levő vérző test, bűneink mérhetetlen súlyával, mintha meghajlítaná a kereszt vízszintes fáját (1Pt 2:24).

Ez a – természetes ábrázolástól eltérő – kép igyekszik megközelíteni a Szentírás igazságait.

MEGYESI JÓZSEF ny. lp., festőművész

EMABISZ lett a RoMaBISz-ból

71 mandátummal bíró ifjúsági küldött szavazott, a következő két évben Szabó László elnöki, Deák Zsolt titkári, Bántó Zoltán gazdasági titkári minőségben vezeti az ifjúsági szövetséget.

A választókongresszus a zilahi gyülekezetben zajlott január 16-18-án. Vezérgondolat volt a „Fiatalok a törésen” jelmondat. A találkozó péntek este kezdődött Budai Lajos helyi lelkipásztor köszöntésével, imára az eddigi titkár, János Levente lp. buzdított. Kelemen Sándor lp., aki az elmúlt két évben volt a szövetség elnöke a konferencia mottója alapján (Ez 22,30-31) tartott előadást: „Milyen törésről beszélhetünk?” címmel.

A szombat reggeli áhítat és beszámolók után a jelöltek mutatkoztak be. Az elnöki tisztségre Kelemen Sándor marosvásárhelyi és Szabó László nagyvárad-rogériuszi lelkipásztor kapott jelölést; a titkári tisztségre Szűcs Attila (Nagyvárad), Kolozsváron tanuló egyetemista, illetve Deák Zsolt (Zilah) teológiai hallgató; a gazdasági titkárjelölt szintén két egyetemista volt: Gere Tamás (Nagyvárad) és Bántó Zoltán (Szilágysámszon).

Ebéd után került sor a szavazásra, amelyet a nagy szövetség képviselőjében Budai Lajos főtitkárhelyettes vezetett, majd az új vezetőségért Dóczi Tibor és Szabó Szilárd teológusokkal együtt imádkozott.

A választókongresszus a vasárnap délelőtti összejövetellel fejeződött be, a mottó alapján Szabó László hirdetett ígét. Az elnök javaslatára és a küldöttek döntése alapján az ifjúsági szövetség ettől kezdődően az Erdélyi Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség (EMABISZ) megnevezést használja.

Vezetők beiktatásakor: Szabó László (balról), Bántó Zoltán, Deák Zsolt

Az ifjúság terveiről beszél az új elnök

Mit vesznek át az elődöktől? Milyen tervekkel indult az új vezetői team?

– **SZABÓ LÁSZLÓ:** Az előttünk járók is örömmel szolgáltak. Céljuk volt az ifjúságnak a hitben és a bibliaismeretben való megalapozása. Szeretnénk ezt folytatni, hiszen egyre nagyobb a bibliai-analfabetizmus. A zenei nevelésében is szerepet vállaltak, hangsúlyozva, hogy az örömünket a Szentléleknek kell gerjesztenie. Szeretnénk, ha őszinte és lelkes éneklés lenne jellemző ifjúságunkra. Szorgalmazzuk, alakuljanak énekegyüttesek, biblikus zenei stílust használva.

Jó volt az Ifi-Fókusz konferencia a Dünamisz Alapítvánnyal. Fontos a vezetőképzés. Szeretnénk a nyár végén egy Ifi-Fókusz tábori hetet szervezni Bondoraszón. Legyenek vezetők, akik a fiatalok nyelvén mondják el az evangéliumot.

Gyülekezeteinkben felnő egy új generáció. Szeretnénk, ha lennének megtérések, Isten melletti komoly döntések. Ennek érdekében regionális konferenciát szervezünk minden missziói kerületben.

A Hargitai táborban megszervezzük az ifjúsági heteket: egy klasszikus hetet, egy zenei és egy sport hetet. Szeretettel várjuk a fiatalokat ezekre. Reméljük, nem marad el az ifjúsági szilveszter sem.

A baptizmus 400 éves jubileuma alkalmából a nyár elején egy missziós kerékpártúrát tervezünk, Zilah-Diószeg útvonalon, a célállomáson Kornya Mihály úttörő misszionáriusra emlékezve.

Szeretnénk kiterjeszteni az érett fiatalok felé is az EMABISZ szolgálatát. Számukra egy három napos konferenciát kezdeményezünk a hargitai táborban. Imádkozunk, hogy találjon visszhangra

Megjelenik a Mustármag?

– Az EMABISZ-nak két alapvető kommunikációs eszköze van: az ifjúsági lap, és az EMABISZ weboldala. Eddig a Mustármag rendszeresen megjelent, és ha az Úr megsegít, ez így lesz a jövőben is. Szerkesztőnk, Adina Clemetson, augusztusig vállalja ezt a szolgálatot. Aktuális tehát egy új szerkesztőnek a keresése. Imádkozunk, hogy az Úr adjon egy megfelelő embert.

www.emabisz.ro – az ifiszövetség weboldala munkálatok alatt van, gondját Zsolt vállalta fel, aki munkatársakat bevonva odaadással végzi ezt a feladatot. Szeretnénk egy interaktív weboldalt, ahol az ifjúságok megismerhetik egymás tevékenységeit, ahol hasznos olvasni- és hallgatnivalót tudunk adni, információikat „előre és visszafele”. *(lapzártakor már elindult az új honlap – szerk.megj.)*

Mit mondanál befejezésül?

– Az új vezetőség számára nagy kihívás ez a tisztség. A választókongresszus ígéje nekünk is üzent, résen lenni, engedelmeskedni, alázatban szolgálni. Erre kérünk erőt Istenünktől. Legyen áldott az ő neve! *(Kérdezett: Szilágyi L.)*

Szabó Lászlót kértük, mutassa be az új EMABISZ-vezetőket:

DEÁK ZSOLT, titkár

Zilahon született, nem hívő családban. 18 évesen fogadta el Isten hívását és élete új fordulatot vett. Beállt a szolgálatba, majd jelentkezett a teológiára, amelynek most harmadéves hallgatója. Engedelmesen vállalta az ifjúsági szolgálatban is a megbízatást. Vágya, hogy Isten dicsőüljön meg minden ifjúsági munkában.

BÁNTÓ ZOLTÁN, gazdasági titkár

Szilágysámszoni, jelenleg Kolozsváron mesteri fokon tanul. Tagja volt az előző országos vezetői csapatnak is. Most úgy érezte, hogy mást fognak választani helyette. Az Úr úgy látta jónak, hogy ő végezze a köv. két évben is a szolgálatot. Elhívásának tudatában szeretné teljesíteni szolgálatát.

SZABÓ LÁSZLÓ, elnök

Isten kegyelme folytán korán megismertem az Urat, és beálltam a fiatalok közé munkálkodni. Érettségi után teológiára jelentkeztem. Tanulmányaimmal párhuzamosan a belvárosi ifjúság vezetőjeként is szolgálhattam. A teológia után a Nagyvárad-rogériuszi új gyülekezet hívott meg ifjúsági-lelkipásztornak. Jelenleg tehát szülővárosában élek együtt felségemmel, Ildikóval és két és fél éves kisfiunkkal, Dániellel.

Roma férfikonferencia Székelyhídon

Csodálatos érzés volt belépni egy zsúfolásig megtelt imaházba, ahol áhítatos csend fogadott minden érkezőt, és kézzel tapintható volt Isten áldott jelenléte. Ebben a lelki élményben az a közel 300 férfitestvér részesülhetett, akikkel együtt lehettünk a Székelyhídi Roma gyülekezetben a férfi konferencián. Rég dédelgetett álom volt egy ilyen konferencia megtartása, és szívünkben nagy hála van, hogy ez most valóra válhatott. Érkeztek testvérek Magyarország különböző roma gyülekezeteiből is, de a többség az erdélyi részről volt jelen.

Ének – ige – ima

„Az újjászületett roma férfiak küldetése: családjuk és gyülekezetük, valamint az elveszettek felé” – ez volt a konferencia témája. Megalapozta egész napunk légkörét a közös Isten dicsőítés, amelyben Pintér Béla Magyarországról érkezett zenész-énekes testvér, és a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány, valamint a Fundatia Gipsy Mission Románia által támogatott gyülekezetek dicsőítő csoportjai vettek részt.

Az énekesek közül meg kell említeni azt a három testvért akik a motorjai voltak a közös éneklésnek: Hendre György testvér Székelyhídról, Algács Árpád testvér Túrricséről és Horváth József testvér Szaniszlóról.

Dan László köszöntője után Gergely István lelkipásztor Isten igéjével szöli-

totta meg a jelenlevőket. A buzdítás után öröm volt látni és hallani a testvérek imáit. A kiscsoportos imádkozásban (*fenti fotó*) mindenki elmondhatta Istennek hálaadását és kéréseit.

Ép testben ép lélek!

Dr. Nitkovszki Eduárd orvos testvérünk (*a mellékelt fotón*) a debreceni gyülekezet elöljárója ebben a témakörben végezte szolgálatát. Előadása azokat a területeket ölelte fel, amelyekre feltétlenül oda kell figyelnünk. Szólt az egészséges életmódról, a megfelelő táplálkozásról, a tisztaság jelentőségéről, a káros szenvedélyekről.

Pintér Béla énekes testvérünk megragadó módon arról tanított, hogyan adjuk át magunkat Isten szolgálatára. Elmondta azt is, hogy saját életében hogyan tapasztalta Isten megszólító és szolgálatra hívó erejét. Bátorított bennünket arra, hogy ne másokat utánozzunk, hanem merjünk azok lenni, akiknek Isten alkotott minket.

Ebéd és tanítás

Minden konferenciának az egyik kedvelt része a közös étkezés, és a kötetlen beszélgetés. A székelyhídi nőtestvérek finom, ízletes ebéddel kedveskedtek minden jelenlévőnek.

A résztvevők nagy örömeire ebéd után Kőszegi Dániel testvér szolgált, aki immár több mint tíz éve teljes erejével, szeretetével és anyagi javaival is támogatja a roma testvéreket Magyarországon és Romániában egyaránt. Kőszegi testvér témája „Az újjászületett roma férfi szerepe és szolgálata a családban és a gyülekezetben” volt. Tanításában rámutatott, a hívő férfi krisztusi módon viselkedjen, legyen családfő, vezető. Az ószövetségi papok és főpapok szolgálatát és életét is a jelenlevők elé tárta testvérünk – igei idézetekkel és kérdésekkel. Bátorította a jelenlevőket arra, hogy vállalják fel az Istentől kapott feladataikat. Krisztusban megnyert új életért legyenek hálásak, de készek is a szolgálatra a családban és a gyülekezetben.

Bizonyságtételek

A délután folyamán „Az újjászületett roma férfiak küldetése az elveszettek felé” témakörben három szolgáló testvér tartott tanítást.

Tóth Attila lelkipásztor arról szólt, hogy Isten hogyan győzte meg és hívta el őt a romák közötti szolgálatra.

Kajcza János lelkipásztor személyes megtéréséről és elhívásáról beszélt, valamint arról a csodáról, amit Isten az engedelmes eszközökön keresztül tud végezni. Beszámolt a gyülekezetében végbemenő növekedésről is

Gábor Ruppi testvér (*a fenti képen*) Korondról érkezett. Beszámolójában örömmel hallhattuk, hogy Isten hogyan munkálkodik a Székelyföldön roma testvéreink között, különösképpen a Gábor nemzetségben. Mindhárom testvérünk hiteles, személyes életpéldája igazolja, hogy nem hiábavaló az a munka, amit az elveszettek felé kell végeznünk.

Bátorítottak minden jelenlevőt

Azt szokták mondani, hogy nincs olyan tele szekér, amire még ne lehetne rakni. A mi esetünkbe ez azt jelentette, hogy a konferencia záró perceiben Bödő Zoltán lelkipásztor és Hamza Imre missziómunkás is szólt a hallgatókhoz: kitarásra, és az Úr munkájában való hűségre bátorítottak minden jelenlevőt.

Szeretném kiemelni azt az odaszánást is, amivel a székelyhídi testvérek fogadták a konferenciára érkezett népes gyülekezetet. A konferencia megrendezését a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány, valamint a Fundatia Gipsy Mission Románia tette lehetővé. Legyen áldott Isten minden jóért, amit ezen a csodálatos napon az övéinek adott.

ALAPÍTVÁNYI HÍRŰK

TEOLÓGIAI ÉRTESÍTŐ

Bátran nézzünk a jövőre!

Káleb mondta: „Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele.” (4Móz 13:30b).

Gyorsan telnek a hetek, hónapok. Egyre inkább tudatosodik bennünk, hogy a teológián töltött négy év „hamarosan” véget fog érni. Ha Isten még ad kegyelméből egy évet a tanulásra, jól tudjuk, hogy azután sem lesz könnyű szembenézni a reánk váró feladatokkal. Kálebhez hasonlóan szeretnénk mi is bátorságot nyerni. Jézus Krisztus által miénk a győzelem. Ebből a gondolatból merítünk erőt és bátorságot ahányszor csak elkeseredettek és reménytelenek vagyunk.

Hatalmas a mi Istenünk, ígéreteihez mindig hű marad! Kiváltság számunkra, hogy szemlélhetjük nap mint nap az ő gondviselését és áldásait a mi életünk fölött. Szeretnénk kifejezni hálánkat mindazok felé, akik imában hordoznak minket és kérjük, hogy továbbra is hordozzanak imakarjaikon az Atya trónusa elé. Szeretnénk Istenhez közelebb kerülni és felkészülni a szolgálatra úgy, hogy az Isten előtt tetsző legyen!

„Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó.” (Péld 11:14). Erre az igevergre építette Bernard Kabaru Mwangi (Kenya – Afrika) tanárunk a hozzánk szóló üzenetét. Március 6-13 között tanított a teológián és szállásba intézményünk vendégszobájában volt. Nem is tudom, hogy melyik volt nagyobb áldás, az

A nappali tagozat hallgatói Bernad K. Mangi afrikai teológiai tanárral: (balról) Tencuț Zoltán, Tóth Róbert, Dóczi Tibor, Bernard Kabaru Mwangi, Deák Zsolt és Szabó Szilárd

óráin részt venni, vagy pedig vele együtt egy lakásban lakni? A válasz az, hogy mindkettő egyenlő mértékben, hiszen egy olyan ember közelébe kerülhettünk, aki nagyon szereti az Urat és elkötelezett szolgája. Közvetlenségével megnyert mindenkit, és meglátásaival sokat épített a kötetlen beszélgetéseink alatt. Betekintést nyerhettünk az ő életébe és szolgálatába, csodálva Isten rendkívüli munkáját.

Miután testvérünk bemutatta Kenya lelki, politikai, gazdasági, szociális problémáit, megkérdezte tőlünk, hogy mi lenne erre az egyetlen megoldás? Az Isten szerinti vezetők vegyék komolyan küldetésüket és válaszolják meg a társadalom égető kérdéseit Isten ígéjére alapozva – mondotta. Részletesen foglalkoztunk a keresztyén vezetés meghatározásával, céljával és a Krisztusi vezető leírásával. Két napot

pedig a szenvedés és a gazdagság tanulmányozására és megvitatására fordítottunk.

Hálásak vagyunk Istennek ezekért a napokért és kérjük az ő további áldásait Bernárd testvérünk családjára és szolgálatára!

Imakérés

Dóczi Tibor, harmadéves teológiai hallgatónk a téli vakáció alatt szíves közben balesetet szenvedett, minek következtében fejét megütötte és kisebb agyrázkódást kapott. Az ütés következtében egy idegszál megsérült, ezért a bal szemét nem tudja minden irányba mozgatni. Több napot kórházba töltött és a legfrissebb eredmények szerint van remény testvérünk teljes felépülésre. Kérjük testvéreink imatámogatását!

DEÁK ZSOLT szerkesztő

Bemutakozás: BALOGH GÁBOR Nagyszalonta, a Teológia harmadéves hallgatója levelezői szakon

„Isten kegyelme által vagyok ami vagyok” (1Kor 15,10a)

1969. augusztus 13-án hívő szülők második gyermekeként születtem Nagyszalontán. Isten kegyelme már abban is megmutatkozott, hogy szüleim és nagyszüleim is gyermekémetől fogva imádkoztak érettem, és példás életet éltek. Szerettem imaházba járni, már gyermekként a magam módján az Úr Jézust szolgáltam. 1986. október 26-án Nagyszalontán bekerítkeztem

Kovács Gyula lelkipásztor által. Egyrészt életkorom, másrészt az igazi boldogság utáni vágy volt az, ami e lépés megtételére késztetett.

Láttam olyanokat magam körül, akik megélték a hitet, és az életük élő bizonyágtevés volt a számomra. Erre én is igazán vágytam.

A kezdeti fellángolás után lelki életem hanyatlani kezdett. A többi fiatalhoz hasonlóan csábított a világ, és ennek következtében ki akartam próbálni

mindazt, amit kínált. Ugyanakkor Jézus Krisztust is követni szerettem volna. Ez idő alatt megtapasztaltam, hogy „két Úrnak szolgálni nem lehet!” Isten kegyelme, szeretete, szüleim és a gyülekezet imájának eredményeként 1990. augusztus 23-án gyökeres megtérésben volt részem, amit Aradon egy ifjúsági találkozó alkalmával éltem át. Ekkor eldöntöttem, hogy szakítok addigi életformámmal, és minden erőmmel Jézus Krisztust szolgálom.

Bemutakozás: RUSU SÁNDOR, Gernyeszeg, a Teológia első éves hallgatója levelezői szakon

Református családban születtem és nőttem fel. Nem sok jelentőséget tulajdonítottam a vallásnak és gyakorlásának. Konfirmáltam, mint minden velem egyidős református, de ha visszagondolok, azt sem tudom, hogy miért tettem ezt. Mert ez a cselekvés után sem változott semmit a nézetem, csupán annyiban, hogy szabadon mehettem a diszkóba, mert már betöltöttem a 14. életévet.

Hallottam Jézusról a vallásórakon, ahova el kellett menni, ha már akartam konfirmálni. És olyannak ismertem meg, mint egy vallási vezetőt, mint karácsonyi Jézuskát, vagy szegény, keresztre feszítettet, de nem úgy, mint személyes Megváltómat.

A bűnnek és az Istent káromló életnek a legmélyebb pontjára jutottam el. Isten legelőször 1992-ben jelentette ki magát nekem. Az öcsém egy keresztyén táborból jött haza és egy Megváltóról beszélt, egy személyes Szabadítóról, aki az én életemet is meg tudja változtatni. Ekkor hallottam ilyen módon először Jézus Krisztusról. De akkor igazán nem tudott érdekelni. Azt gondoltam, hogy ha megnősülök és családot alapítok, akkor biztos megváltozik az életem, és Isten is így

akarja megváltoztatni. Még akkor nem tudtam, hogy bűnbánat által van új életünk és megváltozott természetünk. Tudtam, hogy problémák vannak az életemmel, mert a régi természetem a házasság után sem változott.

2000-ben újra szólt hozzám az Úr. Azóta nyolc év telt el. Akkor hallottam legelőször igazán arról, hogy meg tud szabadítani bűnös életemből.

A feleségemmel egyidőben kezdtük keresni Istent, elhatároztuk, hogy egy vasárnap elmegyünk a református templomba, más vasárnap pedig az unitárius templomba, mivel a feleségem unitárius vallású volt. Ezt is tettük vasárnapról vasárnapra, de nem sokat változtatott a helyzetünkön. Ekkor csodálatos módon Isten valaki által küldött egy könyvet számomra.

Aszfaltdzsungel volt a címe. Egy bandáról szólt és a bandavezérről, és elsősorban arról, hogyan fogadták el Istent. Nickiben magamra ismertem, láttam az én ifjúságomat, az én volt barátaimat, a tönkre ment életemet.

Akkor az Úr tovább lépett, küldött egy fiatal megtért embert, aki Jézusról beszélt és az ő szabadító erejéről. Akkor estek le a pikkelyek a szememről, mint Pál apostolnak, és megértettem, hogy az én lelkem szabadulásának a gyógyszere Jézus Krisztus, az én Megváltóm. Miután letettem a bűneim terhét és megszabadultam, kaptam egy ígét az Úrtól, ami így szól: „A hegyek alapjáiig süllyedtem alá, bezáródtak a föld zárvárai felettem örökre! Mindazáltal kiemelted életemet a múlásból, oh Uram, Istenem!” Jónás 2:6.

Megéreztem a szabadságnak ízét és részesévé váltam Isten országának. Életem minden vágya, hogy elmondjam a szabadulás útját a volt ismerőseimnek, a jelenlegieknek, és mindazoknak, akikhez elküld az én drága Megváltóm.

„De egyet cselekszem, azokat amelyek hátam mögött vannak elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekifeszülve, célegyenesen igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” (Filippi 3:14)

Új emberként érkeztem haza Nagyszalontára, ahol először a családban, majd a gyülekezetben is bizonyoságot tettem arról, ami velem történt. Jézus Krisztus szeretete, és a szolgálat öröme annyira betöltött, hogy megszületett bennem a gondolat és a vágy, hogy szánjam oda életemet igazi áldozatként az igehirdetés szolgálatának oltárára. Minden alkalmat és lehetőséget megragadva, gyülekezetünk lelkipásztorával és fiataljaival elkezdtünk missziózni a Nagyszalonta körzetéhez tartozó falvakban (Mezőbaj, Erdőgyarak, Árpád). Addig számomra ismeretlen öröm és boldogság volt megtapasztalni az evangélium hirdetésének örömét. Átélni, hogy Isten, az

érte végzett hűséges munkát megáldja, s miközben Jézus Krisztusról teszünk bizonyoságot, emberek térnek meg.

1995-1998. között Isten lehetőséget adott arra, hogy Amerikában élő nővéremet és családját meglátogassam és velük együtt szolgáljak a New Yorki gyülekezetben. Sok áldott megtapasztalással jöttem haza, és azzal a vágygal, hogy Isten itthon akar használni az ő munkájában.

1998-2000. között elvégeztem a nagyváradi bibliaiskola alap fokozatát, majd 2002-2005. között a haladó csoportban tehettem szert több

ismeretre. Minél többet tanultam, annál inkább éreztem, hogy milyen keveset tudok. Ez indított arra, hogy 2006-ban felvételizsek a Baptista Teológia levelező szakára, ahol jelenleg is tanulok, mint harmadéves diák. Emellett 2002-től feleségemmel együtt a Nagyszalontai Salem idősök otthonában szolgálunk. 2003-ban Isten megajándékozott bennünket egy kisfiúval, akit Roland-nak hívnak, s akiért szintén nagyon hálások vagyunk.

Hálás vagyok Istennek minden lehetőségért, amit a szolgálat végzésére nekem adott. Szeretnék életem végéig, hűségesen az Ő dicsőségére élni, és munkálkodni. Vágyam és imádságom, hogy hívjon el Isten még sok fiatalat az Ő szolgálatára.

Eljött a fény

Bármit csináltam, bárhova mentem, szembesültem azzal a ténnyel, hogy van egy kislányom, aki nem lát. Isten néha megengedi a szomorúságot az ember életében, de csak azért, hogy közelebb kerüljön Hozzá. Leírom a kedves olvasóknak, hogy milyen nyomorúságon mentünk át a férjemmel. De, előbb azt szeretném elmondani, hogy miként találkoztunk az élő Istennel.

2006. január 5-én este a férjemmel és a két kislányommal voltunk. A csendben váratlanul megszólaltam és Istenről kezdtem beszélgetni férjemmel, de már könnyek között. Vágytunk az Ő közelségére, szeretnénk volna egy gyülekezetbe járni, de sajnos ez nem volt lehetséges, mivel nem volt ilyen a közelünkben. Így telt el az esténk... És aztán csoda történt!

Isten látta, hogy keressük Őt. Másnap reggel, amikor az udvaron voltam, arra lettem figyelmes, hogy három férfi közeledik a házunkhoz. Egy ideig néztem őket, de aztán megresteltem magam, és sietni kezdtem befelé a házba, amikor az egyikük hirtelen odaszólt és a férjemről érdeklődött.

Megijedtem, nem tudtam elképzelni, hogy mit is akarnak, és rákérdeztem, hogy talán valami baj van? Biztosan észrevették a rémült arckifejezésem és mosolyogva elmondták, hogy örömhírt hoztak. Akkor még nem tudtam, hogy mit jelent az örömhír, de egy kicsit megnyugodtam. Gondoltam, hogy munkát akarnak ajánlani a férjemnek, és beljebb engedtem őket az udvarba.

Beszaladtam, hogy szóljak a férjemnek, hogy van itt három ember, de azt mondták, hogy ne ijedjünk meg, mert örömhírt hoztak. Ekkor azt vettem észre, hogy a férjem elkomolyodik, és a szeme könnybe borul, és nagyon hamar kiment hozzájuk (ugyanis ő már tudta, hogy mit jelent az örömhír, tudta, hogy maga az Úr Jézus jött el hozzánk.) Bemutakoztak: G.I., G. Gy. és B.Z., aztán engedélyt kértek tőlünk arra, hogy hirdethessék az evangéliumot, és ha lehetséges adjunk helyet nekik.

Különleges érzés kapott el bennünket, a férjemmel egymásra néztünk, és tudtuk,

Egy idős roma asszony életfordulata

Rosszul kezdtem, mert nagyon rossz volt az életem. Tudtam én mindig, hogy van Isten az égben, és így éltem egészen 73 éves koromig. Volt egy rossz férjem, aki mindig bántott, és öt lányom.

De hála legyen a jó Istennek, hogy 2006-ban eljöttek a hívők, és én befogadtam őket a házamba, mert tudtam, hogy velük együtt befogadom a jó Istent is. Egy éven át nálam volt a gyülekezet, addig, amíg felépült a szomszédomban az imaház.

Én 73 évesen elfogadtam az Urat és megtértem. Most már nagyon boldog vagyok, boldogabb, mint mikor fiatal voltam a férjemmel és a családommal. Megváltott a jó Isten engem és már két lányom és öt unokám is megtért és a feleségeik is. De vannak még a családomban, akikért imádkozom, hogy ők is megtérjenek, és velem legyenek a gyülekezetben.

Hálás vagyok a jó Istennek, mert már többször vissza hozott engem a halálból.

Én 2006 október 8-án fogadtam el a kegyelmet, a jó Isten a szívembe költözött, és azóta vele járok.

Balázs Erzsébet, Érkörtvélyes II.

hogy ez Isten munkája lehet, mert erről beszéltünk az előző este. Nagyon nagy örömmel fogadtuk ezt a „csodát“, és beljebb hívtuk őket. A férjem azt kérte tőlük, hogy ne hagyjanak cserben bennünket, jöjjenek el máskor is. Aztán beszéltek Istenről, de az egyik közülük szótlanként állt, és csak a könnyes szeme árulta el a szelídségét és az együttérzését. A hangját sem hallottuk addig, amíg sor nem került az imára. Imájukban azt kérték, hogy kezdődjön el Isten munkája, és hogy az evangélium terjedjen el Szaniszlón. Hála az Úrnak, hogy ez be is teljesedett, ugyanis közös megegyezéssel január 12-én megalakult az első gyülekezet Szaniszlón.

Sok kíváncsi ember eljött, sok szép és új dolgot hallottunk Istenről. Voltak, akik több alkalommal is eljöttek, mások meg elmaradtak. Ami a legfontosabb, hogy a férjem, a kislányom és én befogadtuk Jézust a szívünkbe és megtértünk.

Hát én magamról mit mondhatnék? Egy bűnös asszony voltam. Isten minden jóságával és szeretetével visszaélt. Nem vettem észre, hogy Ő vár és szeret engem. Most tudom igazán felfogni, hogy olyan életet éltem, ami Istennek nem tetszett. 16 éves koromban kerültem a férjemhez. 17 évesen szültem meg az első kislányunkat, akiről hamarosan elmondom, hogy milyen tragédián ment keresztül, jóval mielőtt megismertük volna Jézus Krisztust.

Amikor összekerültünk a férjem 19 éves volt. Szerettük egymást, de rájöttem (amióta hívő lettem), hogy a sátán

nem tűri, ha két ember szereti egymást, és minden eszközét beveti, hogy lerombolja a szeretetet és a békességet. Magyarországon kezdett dolgozni, ahonnan egyre ritkábban jött haza és így eltávolodott tőlem és a gyerekektől.

Csak rossz hírért hallottam, megcsalt, elitta a keresetét, meg a játékgépre pazarolta. Így ment ez évekig és egyre rosszabb lett az életünk. Sokat sírtam emiatt, tele voltam keserűséggel.

Hadd meséljem el nektek életem legnagyobb fájdalmát. 2004 februárjában a kislányomat súlyos fejfájással vittük a kórházba. Ott rögtön kezelést kapott, és egy kevés időre jobban lett. Pár nap múlva újból gyötörte a fejfájás, és azt vettük észre, hogy egyre inkább romlik a látása. Már szinte semmit sem látott. A CT-vizsgálat után kiderült, hogy agydaganata van, és sürgős műtétre van szükség. Nem tudom szavakkal leírni a fájdalmunkat. Február 18-án műtötték, ami nyolc óra hosszat tartott. A férjem és a rokonok nagyon féltettek, nehogy valami bajom essék, de Isten, mint egy jó Atya vigyázott rám. Tudtam, hogy Jézus bent van a műtőszobában, és Ő vigyáz a kislányomra (akkor még nem fogadtam el az Úr Jézust, mint személyes Megváltómat).

A műtét után felrohantam a kislányomhoz, de ő nem tudott magáról. Csak álltam és néztem fájdalmasan, úgy éreztem, hogy nincs semmi értelme az életemnek. A férjemnek nem volt lelki ereje, hogy feljöjjön az emeletre és megnézze a gyereket. A legközelebbi

vonattal haza is utazott a másik gyerekünkhöz. Február 19-én reggel komplikációk léptek fel, újabb műtétre került sor, amikor egy csövet építettek a gyerek fejébe. Elvesztettem minden reményt. Az játszódtott le bennem, hogy itt vége, elveszitem a gyermekemet.

Anyósom végig velem volt, segített, felhívta a férjemet: sürgősen vissza kell jönnie, mert a gyereket újból kell műteni és kevés az esély az életben maradásnak. Hát igen, ezt mondta az orvos. Ettől féltünk mi a szülők is. Isten azonban másképp tervezte, nem hagyta, hogy a 11 és fél éves kislányunk meghaljon.

Eltelt egy teljes nap, amikor magához tért, és kiderült, hogy a kislányunkat sötétség veszi körül: elvesztette a látását. Akkor nem is tudtam felfogni a történeteket. Annak örültem, hogy életben van és javul az állapota. Körülbelül egy hét múlva hazavittük a kislányt. Majd egy hónap múlva ismét vissza a kórházba, sugárterápiára.

Új fejezet kezdődött az életünkben. Bármit csináltam, bárhova mentem, nem tudtam feledni, hogy van egy kislányom, aki nem lát. Előbb még próbáltam vigasztalni magamat, hogy minden helyrejön, de hiába. A férjem magamra hagyott a nagy fájdalommal, bánatában elmenekült, és teljesen az alkoholnak adta a fejét.

Könnyek között írom ezt a bizonyítást. Annyira fájdalmas volt akkor az életem. Most már tudom, hogyan tudtam elviselni: Jézus Krisztus segít a terheket hordozni.

Most visszatérek arra a január 5-i estére, amikor vágytunk Isten közelségére. Isten látta és tudta, hogyha nem szólít meg bennünket, akkor nem fogjuk tudni elviselni a fájdalmunkat. Kerek két évig

hordoztuk magunkban terheinket, de Isten megszólított bennünket, bűneinket, terheinket Jézus keresztje alá hoztuk. Ő nem akarta, hogy valami rossz történjen velünk, és ezért megkeresett bennünket, zörgetett a szívünknel. Egy drága ige vigasztal a mai napig: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30).

Köszönöm Jézusnak, hogy itt él a szívünkben. 2006. szeptember 24-én bemerítkeztünk az Ő kegyelméből: a férjem, én és a kislányunk, aki akkor már 14 éves volt. Örülünk, hogy a Bödő Zoltán testvért kaptuk Istentől tanítónak, lelkipásztornak. Ő volt az, aki szótlanul állt, könnybe lábadt szemekkel, amikor először jártak nálunk. Ő együtt érez velünk, együtt sir, nevet velünk és a gyülekezettel.

Egy új életet kaptunk Istentől, és sok minden megváltozott. A férjem elhagyta káros szenvedélyeit. Nincs semmi fontosabb számára, mint Jézus Krisztus. Örömmel jár a testvérek közé, könnyek között hirdeti Isten evangéliumát. Hadd idézzek egy keveset abból, amit többször hallottam, hogy az embereknek mond: „Én akkor vagyok igazán boldog, amikor hirdethetem Istennek igéit, és énekelhetem Jézus Krisztusnak az énekeit. Ha ezt nem teszem, mindig szomorú a szívem.”

Isten kegyelméből már több szöveget is írt, és dallamot is adott hozzá, amiket nagy örömmel énekelünk a gyülekezetben. Dicsőség az Úrnak, sokan jönnek az imaházba, egyre többen

kérik a hófehér ruhát, és ez nagyon boldoggá tesz minket. A 40. Zsoltár 2-4-en keresztül szól az Úr a férjemhez: „Várva vártam az Urat, és Ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat. Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. Új éneket adott a számba, istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az Urat, és bíznak Benne.”

Köszönöm Istennek, hogy lehajolt értem. Megváltoztatta az életemet és nem hagyott a halálban, a bűnnek mocsarában. Most már tudom értékelni a feleségemet és a gyermekeimet, és arra igyekszem, hogy a legjobbat nyújtsam nekik, de legfőképpen Istennek.

Már több mint két éve békességben telnek a napjaink Istennel. Hálásak vagyunk Jézusnak, hogy velünk van minden nap. Boldogan teljesítünk minden feladatot, amit Isten ránk bíz.

Az életünk nem felhőtlen. Vannak próbák, nehézségek, de van egy gondviselő Istenünk, Aki nagyon szeret bennünket, és mindent megtesz azért, hogy el tudjuk viselni a helyzetünket. Egy dolog vigasztal: netán ha a kislányom a földi életben nem fog látni, van egy élő reménységem: hiszem és tudom, hogy a mennyországban sokkal szebb és jobb dolgokat fog látni, ott ahol majd nem lesz többé bánat, betegség, sem fájdalom, sem sírás.

A kedves olvasók között ha van olyan, aki megfáradt és nehéz az élete, kérem, hogy jöjjön őszinte szívvel Jézushoz. Ő egyedül bocsáthatja meg igazán a bűneinket. Ő szeret és vár mindenkit. Isten áldása maradjon veletek!

Horváth Mónika, József és Tímea
Szaniszló

Szaniszló – az első imaház

Szaniszló – az első család

Munkakongresszus Kolozsvárott

Március 21-én Isten kellemes időt biztosított az utazáshoz és a tanácskozáshoz is. Idejében és szép számmal érkeztek a gyülekezetek képviselői. Imaórával kezdtünk. Buzdítóink amerikai és afrikai baptista lelkipásztorok voltak: Gene Flack Dél-Karolinából, és Bernard Kabaru Mwangi Kenyából. Az orgonánál Mike József testvér ült. Majd elnökünk: Gergely István testvér köszöntötte az egybegyűlteket. Főtitkárunk: Dr. Kovács József testvér számba vette a megjelent küldötteket.

Beszámolók

Gergely István elnök testvér kezdte. Örömeinkről szólt, majd megkérdezte: mi lenne, ha odaszántabbak lennénk? Megköszönte munkatársai és a különböző szakbizottságok munkáját. Ismertette tevékenységét. A belső szabályzat elkészítésének munkája beindult az alkotmányozó bizottság által. Egyelőre az első része készült el csupán. Alapos munkát kér, további megbeszélések tárgyát kell képezze. Reméljük, hogy a kolozsvári befektetéshez mikorra pénz kell és a munkálatok elkezdése esedékes lesz, a gazdasági helyzet jobbra változik. A tanács úgy látja, hogy jobb lesz,

ha az elején egészen odaadjuk bérbe a leendő épületet, hogy minél hamarabb a birtokunkba kerüljön az egész. Többféle kényszerhelyzetben hoztuk a döntést a a szalárdi öregotthon megvásárlására, amihez kérjük a testvériségünk megfelelő hozzáállását. Nem gyűlt rá a pénz a remélt mértékben. Szeretnénk előnyben részesíteni a baptista testvéreket az otthonba való felvételnél, de ezért egy külön pénzalapot kell létrehoznunk. Egyben missziós tevékenységet is akarunk megvalósítani a Filadelfia általa.

Dr. Kovács József testvér kiemelte a TCM programot a lelki munkások továbbképzésére. Web oldalunk blogot is tartalmaz, használjuk fel ezt a lehetőséget. A statisztikai beszámolást vegyék komolyan a lelkipásztorok és munkatársaik. Csökkent a tagok és hozzátartozók száma. Lehet, hogy az új szempontok miatt. Az elmúlt 2 évtizedben kb. 2.000 tag költözött el véglegesen külföldre.

Kovács Gyula testvér beszámolt a szövetség és a teológia anyagi helyzetéről. A legtöbb körzet beküldte a járulékot. Olykor az építkezésben levők elmaradtak azzal. A misszió alapba is többen is adtak. Előző évekből áthozott

mínuszt kellett ledolgoznunk. A teológiának több pénze van. Spóroltunk: nincs ott adminisztrátor, sem szakács. Az öregotthonra kb. 41.000 lej gyűlt be, ami a szükséges összeg kb. 6%-a. Kb. 50 gyülekezet és 15 leánygyülekezet újította fel a működési engedélyét. Törekedjünk arra, hogy minden gyülekezetnek legyen új engedélye!

Bálint Pál testvér a teológiáról beszélt, ahol 5-en nappali, 6-on látogatás nélküli tagozaton tanulnak. Kérésre küldenek teológia hallgatót a körzetekbe hűsvétra. Figyelembe ajánlják a meghívható végzeteket. Bővíteni szeretnék a könyvtárat.

Borzási István testvér a misszióról szólt. Komolyabban kell vennünk a külső missziókat: Kenyában és máshol is. Vajdaságban és Kárpátalján is várnak minket. Embert keresünk az utóbbi helyekre. Addig is, aki teheti látogasson el oda egyszer-kétszer évente. Belmisszióink nagy kihívása a romák közt végzett munka.

Vass Gergely testvér a Szeretet és Üdvözet című lapjainkról tett említést. Sikerült haladást elérni a vonzóbb külső kialakítása terén. Ennek folytatására szponzorálásra van szükségünk. Bátorított minden körzetet, hogy

HIRDETÉS

Országos gyűjtés húsvétkor

Kérjük szépen a szövetségünkhöz tartozó testvéreket, hogy legyenek szívesek bőkezűen támogatni a húsvéti célgyűjtés által az **ÉRSZÓLÓSI GYÜLEKEZETET**. Az erre szánt összegeket kérjük a szövetség irodájába elküldeni. *A szövetség vezetősége.*

Az érszólósi baptista gyülekezet, amely 2007. őszén tartotta 125 éves jubileumát, 2002-től lett ismét körzeti központ, miután a margittai körzetet átszervezték. Ekkor nagyon nehéz időszak előtt állt, mert pásztori lakás hiányában lelkipásztort jó ideig nem hívhatott és az 1912-ben épült imaház is felújításra szorult. Mindezek a nehézségek azonban nem törték meg a gyülekezet azon szándékát hogy hittel és hitellel hozzá fogjon az akadályok leküzdéséhez. Mivel az imaház melletti telket már korábban megvásárolták, önerőből és Isten vezetésével hozzáfogtak a pásztori lakás felépítéséhez. 2007 tavaszán mikor a munkálatoknak csak 40 százaléka volt kész a gyülekezet imádkozott és lelkipásztort hívott Veress Efraim személyében.

2007. szeptemberére a szolgálati lakás annyira elkészült hogy a lelkipásztor beköltözhetett. A gyülekezet és a körzet ezek után az építkezés mellett a lelkipásztori munka finanszírozását is biztosítja. A gyülekezet, amely jelenleg 82 tagot számlál és annak is több mint a 25 százaléka özvegy, anyagi tartalékai kimerültek, az adósság is teherként nehezedik rá, a munkálatokat nem állította le és szeretné befejezni az imaház felújításával együtt. Már az induláskor (2003.) kérelmet nyújtottunk be a Szövetséghez egy országos gyűjtés igénylésére, és ha később is jött el ennek az ideje, mint ahogy számítottuk azt mondjuk, hogy most a legnagyobb a szükség. Mivel gyülekezetünk mindeddig hűséggel adakozott, ha felhívás volt erre, arra számítottunk, hogy most amikor mi vagyunk szükségben, a Szövetségünkben lévő gyülekezetek is megnyitják szívüket felénk.

HÍRI JÁNOS gyülekezeti előjáró és **GOMBOS MIKLÓS** gyülekezeti vén

idejében küldjenek beszámolókat jelentősebb eseményeiről, átéléseikről színes képek társaságában. Szeretnénk nagyobb mértékben bevonni az egyetemet végzett szakembereket is, különböző minket érdeklő kérdések írásban történő tárgyalásába.

Kelemen Sándor testvér számolt be az ifjúsági szövetség munkájáról. Keveselte a jó vezetőket a fiatalok között. Ismertette a zilahi országos választások eredményét: az új elnök Szabó László, az új titkár Deák Zsolt, a gazdasági felelős maradt a régi: Bántó Zoltán. Támogassuk a fiatalokat. Szeretnénk olyan zenei anyagokat megjelentetni, amelyek a hallgatókat Istenhez közelebb viszik.

A Nagyváradi Timóteus Bibliaiskoláról Dr. Simon József beszélt. Jelenleg alapfokon végzik a felkészítést 24 diák esetében. Imatámogatást kér. A Zilahi Bibliaiskolában 12 diák tanul – mondta ifj. Budai Lajos testvér. Átalaki-

tások voltak a missziós ház alagsorában. Most már 30 személy is ebédelhet ott.

Borzási Gyula testvér 9 tanulóról számolt be a Székelyföldi Bibliaiskolából. Ők négy megyéből jönnek. A Hargitai Keresztyén Tábor az a hely, ahol életek változnak meg. Legyen így továbbra is!

A Filadelfia öregotthon részéről Dr. Pardi Attila testvér szólt. Csapatjuk áldozatkész. A pályázat készítés közben derült ki, hogy az épületük műemlék, sajátos engedély kell az átalakításához. Alapítványuk közhasznú intézményként való elismerését szeretnék elérni. Weboldalukon lesz új anyag, kép, terv.

Bálint Pál testvér az Entrust 4 (BEE) tanulmányok alkalmasságát hangsúlyozta a laikus lelki munkás képzésben és továbbképzésben.

Bálint Pálné Ibolya a nőszövetséget képviselte. Napjainkban nagyobb a szükség. Jobban megy az imádkozás a gyermekeinkért. Hálások a Hargitáért. Kérik a

férfiak segítségét a feladataikhoz.

Borzási Istvánné Márta a VISZ nevében szólt. Legyenek férfiak is a tanítók között. Ez egészséges. Hozzuk fel a gyermekeket a gyülekezetbe: ne idegenedjenek el a attól. Imádkozunk értünk. Ebben az évben a Kornya krónikát szeretnék kiadni. Szponzorra van szükségük hozzá. Majd a „Buyu fa alatt” jön sorra.

Szünet után többen hozzászóltak a beszámolókhöz. Akik segítséget kaptak megköszönték. Javaslatok és figyelmeztetések is elhangzottak.

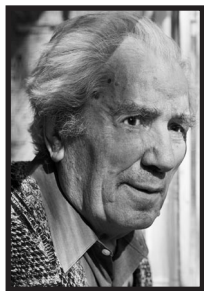
A záró igehirdetést Ionel Tuțac, román főtitkár testvér végezte az 1Sám 3,1-10 alapján.

A kolozsvári testvérek finom töltött káposztával, süteménnyel erősítették az út előtt állókat. Üzenetekkel, sajtótermékekkel, a találkozás örömeivel gazdagodva indultunk haza.

VASS GERGELY

Március 10-én kísértük utolsó útjára **id. Gáncsos Györgyöt**, gyülekezetünk egykori kimagasló személyiségét. Hosszú

ideig volt közösségünk diakónusa, gyülekezetvezetője és pénztárosa. Neve szorosan összefonódik a kolozsvári magyar baptista imaház kommunista időkben való felépítésével. Hosszas, de türelemmel viselt szenvedés zárta azt a 88 évet, melyet Teremtőjétől kapott.

1921-ben született Sólmoson egy tíz gyermekes családban. A spanyolnátha elvitt ötöt közülük. A megmaradt ötből

ő volt a második legidősebb. Már fiatalon megismerte és elfogadta az Urat.

Legénykorában, 1940-ben került el Nagyváradra, ahol mint önkéntes katona szolgált három évet. Leszerelése után Kolozsvárra költözött és mint üvegcsiszoló és tükör készítő helyezkedett el.

1944-ben ismét besorozták katonának és a frontra vitték. Ekkor már kiszemelte jövedőbeli feleségét, akitől úgy búcsúzott, hogy mikor hazajön feleségül veszi. A háború után Ausztriában szerelt le, út nyílt számára a szabad világ felé – Amerikába – de hazajött, hogy ígéretének eleget tegyen. 1947-ben kötött házasságot Kilin Annával.

Hamar beilleszkedett a magyar baptista gyülekezetbe és kivette részét az ifjúsági munkában, majd a teljes szolgálatokban. Házasságukat Isten megáldotta egy leány- és két fiúgyermekkel, akik közül az első fiú hat hónapos korában agyhártyagyulladásban meghalt. Hűséges feleségével – aki évekig gondosan ápolta – 62 évet töltött boldog házasságban.

Egy életen át való szolgálata és hűsége a Mennyei Atyja, az élő Isten iránt azzal koronázta meg, hogy Isten házát, a MAGYAR BAPTISTA IMAHÁZAT látta megépülni és saját gyermekeit a hitben járni. Fájdalma és szenvedése között is megtartotta a hitet, hű volt mindhalálig.

A temetésen Bálint Pál lelkipásztor hirdette az ígét magyar nyelven. Az 1Móz 25,7-11 (Ábrahám halála és temetése) alapján arról beszélt, hogy a „jó vénségben” azt jelenti, hogy valamikor engedelmeskedett Isten hívásának és egy életen keresztül szolgálta Istenét. Ennek következményeként áldások kísérik egy olyan ember gyermekeit, aki Istennek szentelte az életét.

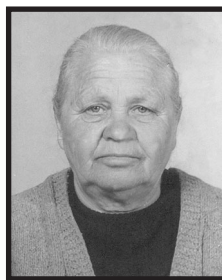
Római nyelven Beniamin Fărăgău (az Irisz-negyedi román baptista gyülekezet lelkipásztora) a főpap példájából indult ki, aki a nagy engesztelési napon oly módon léphetett be az Isten jelenlétébe, hogy: 1. levetette díszes ruháját és egy egyszerű ruhát vett fel, 2. akkor ment, amikor Isten hívta őt és 3. kezében a bűnei eltörlését igazoló „nyugtával”. Maga Jézus Krisztus is teljesítette eme követelményeket a kereszten, példát adva, hogy nekünk is így kell Isten jelenlétébe lépünk.

A temetés ünnepélyességéhez hozzájárult az ifj. Gáncsos György által felolvasott nekrológ, valamint az énekkar szolgálata. Az Úr pótolja a testvérünk távozásával keletkezett űrt, mind a családban, mind a gyülekezetben!

Kovács Efrain

Homoródalmáson március 4-én kísértük utolsó útjára **id. Csáka Lajos** testvérét, akit életének 89. évében szőlített haza az Úr. Testvérünk öreg korában fogadta el az Úr Jézust személyes megváltójának, azóta pedig hűséges tagja volt a kis helyi közösségnek. A temetésen népes hallgatóság előtt ígét hirdetett Borzási Gyula lp. a Lk 2:25-32 ígéből és Miklós Regina testvérnő alkalmi költeménnyel szolgált. A temető-kertben Simon András lp. a 2Kor 5:1-10 alapján hirdetett ígét. A székelyudvarhelyi és kisgalamfalvi összevont fűvőszeneke, valamint a jelenlevőkből alkotott kis énekkar tette ünnepélyesebbé az alkalmat. Kívánjuk Isten vigasztalását a gyászoló családnak és azt, hogy kövessék elköltözött testvérünk hitét. **S.A.**

Hosszú, de türelemmel visel betegség után február 25-én az Úr hazahívta **Tánki Erzsébet** (87) testvérnőt. A gyász-

istentiszteleten Gál Győző és Szabó András lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét (Gal 6:7-8, Jób 42:2-5), majd az elköltözött egy kedvenc szavalt hangzott el. A nyitott sírnál a Jel 14:13-ból szólt a feltámadás reménysége.

Testvérnőnk a gálospetri gyülekezet hűséges tagja volt. Hívó családban született 1922. február 1-én és már fiatalon készséggel szolgált az Urat. A 2. világháború idején (1944.) között házasságot Tánki Józseffel, akit hamarosan elvittek a frontra, majd orosz fogságba, ahonnan négy év után került haza. Férje haláláig hűséges támaszai voltak egymásnak. Házasságuk 52 éve alatt az Úr megáldotta három gyermekkel, négy unokával és egy dédunokával.

Sok mindenre megtanította gyermekeit és unokáit, nemcsak szavakkal, hanem életének példájával is. Ő maga szorgalmasan dolgozott, sokat kézimunkázott (varrt, szőtt, font), munka közben énekelt, igeverseket idézett és minden szombat délután, készülve a vasárnapra, ünnepőbe öltöztette a lelkünket. Az imaházban is sokat szolgált, amire bennünket is buzdított. Amíg tudott járni, látogatta a betegeket, özvegyeket és árvákat, adakozó és könyörülő lelkülettel.

Életének utolsó 17 esztendejét családja szeretetteljes gondozása körében töltötte. Miután lebénult, és nem tudott imaházba elmenni, otthonról próbálta szolgálni az Urat, szavaltokat másolt, a látogatóinak igeverseket idézett, megtérésre buzdított. Hosszú betegsége alatt sohasem panaszkodott, inkább ő bátorított másokat és sokakért imádkozott. A Biblia mindig nyitva volt az asztalán, sokat olvasta és napközben is többször dicsőítette az Urat. Február 25-én imádságos lelkülettel ment át a mennyei hazába. Most még inkább érezzük, hogy mit jelentett ő nekünk – hálásak vagyunk érte Istennek! „Az igaznak emlékezete áldott” (Péld 10:7a). Unokái: Farkas Tünde és Mónika

Február 8-án hazaköltözött a nagybaconi **Pelcz József**. Testvérünk a nagybaconi gyülekezet oszlopos tagja volt igei, zenei és más lelki szolgálataival. Testvérünk felesége a jól ismert székelyföldi missziómunkás, Molnár Lajos leánya

volt. A gyászistentiszteleten Győrfi Elek Tóbiás, a baróti körzet meghívott lelkipásztora szolta Isten vigasztaló igéjét az 1Móz 25,7-8-ból és a Zsid 6,13-20-ból.

Ez év márciusában Ürmösön két testvérünk sírjánál tettünk bizonyosságot a feltámadásban való reménységünkről. Február 28-án költözött haza **Földvári Mihály** testvérünk 75 éves korában, kibékülve Istennel és emberekkel. Testvérünk ismert volt a fűvös zenei tevékenységéről. A gyászistentiszteleten Isten igéjét hirdette Győrfi Elek Tóbiás lp. a Lk 23,44-47-ből és Erdő Endre testvér az 1Thessz 4,13-17-ből.

Istenünk **Bódi Elza** testvérnőnknek 72 két évet ajándékozott. Testvérnőnk hosszú évekig távol volt Istentől és a gyülekezettől, de élete utolsó éveiben visszatért Megváltójához, alázattal és segítőkészséggel szolgálta családját és gyülekezetét. A gyászistentiszteleten Isten reményteljes ígét hirdette Szabó Loránd unitárius lp. a Mt 11,28-ból, Győrfi Elek Tóbiás lp. a Préd 3,1-11-ből és Erdő Zoltán diakónus testvér a Jn 3,14-15-ből.

Az Úr vigasztalja és erősítse meg mindhárom testvérünk hozzátartozóit és áldja meg az elhangzott Igét minden hallgató életében. **Gy.E.T.**

2008. december 9-én kísértük utolsó útjára **Kún Bélát** (89). Testvérünk a paptamási gyülekezetnek volt a tagja, de Kügyön lakott. A falu legidősebb embere volt. A helységben nemrég építettek új ravatalozót, ő az első halottunk, akit innen temettünk. A vigasztalás ígét (Lk 13:22-30) a népes hallgatóság előtt a körzet lelkipásztora Albert István Zsolt hirdette. A gyászszertartáson szolgált a paptamási ének- és zenekar. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a hozzátartozók számára. **A.I.Zs.**

„id. Fűr Béla gyülekezetvezető testvérünket az Úr hétfőn éjszaka hazahívta. Testvérünk két hónap múlva lett volna 88 éves. Bár az utóbbi hónapokban többször is volt kórházban, halála mégis váratlanul ért bennünket. Fűr testvér gyülekezetünk egyik oszlopa volt, 30 éven át gyülekezetvezető” – írta Dr. Herjeczki Géza, a detroiti magyar baptista gyülekezet lelkipásztora a gyülekezet jan. 18-i Értesítőjében.

id. Fűr Béla 1921. március 24-én született Wadsworth, Ohio államban (USA), szülei: József és Rozália negyedik

gyermeként. Édesanyja Wadsworthban fogadta el az Urat. Édesapja itt mint református kurátor szolgált, majd hazavándorlásuk után 1924-ben ő is elfogadta az Úr Jézust és bement a keresztségbe. Tagjai lettek az értarcsai kis baptista gyülekezetnek. A család és a gyermekek élete

ezután szorosra kapcsolódott a gyülekezethez. A családban szívesen énekeltek és zenéltek, ezt örökölték a szülőktől. Testvérei: József, Rozália, Imre és a még életben lévő Olga.

1938-ban fogadta el az Úr Jézust és bement a keresztségbe. Bement a keresztségbe a debreceni Sámfi testvér volt. Ebben az időben alakítottak a gyülekezetben egy kis vonózenekart. Hangszerüket ők készítették, majd vásároltak egy cimbalmot, amelyen ő tanult meg játszani. A 2. világháború idején besorozták, Magyarország és Lengyelország frontjain szolgált. A háború vége felé orosz fogságba esett, hét évet töltött távol az otthonától.

1951-ben kötött házasságot Ruszkai Paulával, Értarcsán éltek, itt születtek gyermekeik Béla és Enikő. A gyülekezetben szívesen szolgált, a zenekarban, imaóra vezetéssel, sőt igehirdetői szolgálatra is felkérték barátjával, Bogdán Gyula bácsival együtt.

1979-ben települt ki a család az Egyesült Államokba (*feltételezzük, hogy Detroitba – szerk. megj.*). Bekapcsolódtak a helyi magyar baptista gyülekezet életébe, ahol akkor az idős Herjeczki András volt a lelkipásztor. Itt szívesen szolgált az énekarban, imaórát vezetett, a vasárnapi iskolában tanított és amikor szükség volt rá igehirdetést is végzett. Amikor időnként pásztorcsere volt, akkor ő vette át a szolgálatot, mint a gyülekezet megválasztott vezetője.

2001-ben volt az aranymenyegzőjük, amit még erőben, egészségben – gyülekezeti és családi körben – ünnepelt. Az utóbbi évben egészsége meggyengült és sokat volt kórházban. Azért ha tehette, mindig ott volt a gyülekezetben. Január 13-án hajnalban érte a hazahívó szó. (*Részletek a nekrológból, amelyet Béla fia mondott el a temetésen.*)

Hibajavítás

Elnézést kérek Csáki Ferenc hozzátartozóitól. Nagyon sajnálom, hogy a Szeretet februári számában közölt, az Akik hazamentek rovat 3. gyászjelentésébe súlyos hiba csúszott, és a sorozatos félreértések következtében helytelenül jelent meg az elköltözött neve. A mellékelt szövegdobozban az eredeti tudósítás olvasható. Szilágyi László szerkesztő.

2008. szeptember 2-án kísértük utolsó földi útjára **Csáki Ferenc** testvérünket, aki 66 évet kapott a mindenség urától. Testvérünk halálhíre nagyon megrendítette a falu és község népét. Testvérünk mindvégig nagyon jó egészségben volt, de egy hirtelen baleset következtében veszítette életét. Vigasztaló igékkel Bándi Sándor lp. testvér szolgált (Lk 12:39-40). Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló család részére. Erked: a helybeli ének és zenekar is szolgált. **Papp János**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782, e-mail: rmbasz@rdlink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A Baptista Világszövetség hírleveleiből (2009. január-február)

BWA képviselők az új elnökkel

A Baptista Világszövetség (BWA) számos képviselője vett részt azon az imareggelin, amelyet Marthin Luther King emlékére, valamint Barack Obama, az első afro-amerikai elnök beiktatásának ünneplésére szerveztek. Az imareggelit Washington DC-ben tartották meg január 19-én. Felszólalásában John Howard-Wesley, a washingtoni Alfred utcai baptista gyülekezet pásztorja elmondta, hogy Obama beiktatása egy különleges fontossággal bíró esemény, amit méltó módon meg kell ünnepelni. Ezt követően kijelentette: „Marthin Luther King bemutatta nekünk azt az elszántságot, amit a szabadság földjének álma megkövetel”. Ez ihletet nyújtott egy egész generációnak, azoknak „akik látták az álmot, és hittek a látásban”. Wesley az összegyűlt hallgatóságnak, akik többségben afro-amerikaiak voltak elmondta, hogy ezekben az ünnepélyes pillanatokban „még nem értünk az út végére, még vannak megharcolandó harcaink”. (Január 22.)

BWA-delegáció Azerbajdzsánban

Egy BWA-delegáció, amelynek tagja volt Tony Peck EBF-főtitkár, valamint Paul Montacute, a BWA segélyszervezetének igazgatója is, januárban Azerbajdzsánban egy kormánybizottsággal tárgyalt, elsősorban a dél-kaukázusi országban jelen levő olyan problémákról, mint az emberi jogok megsértése és a vallási szabadság korlátozása. Megvitták az Aliabad városban történt eseményeket. Két lelkipásztort, Zaur Balajevet és Hamid Sabanovot előre kiszelt vádakkal terhelve börtönbe zárták. 2008. márciusában Balajevet felmentették, miután 2007-ben két év börtönbüntetésre ítélték. Sabanov helyzetét még mindig tárgyalja a törvényszék, miután tavaly január 20-án házi őrizetbe vették. (Január 30.)

Az ausztráliai baptisták segítik az erdőtüzek áldozatait

Az Ausztráliában élő baptisták létrehoztak egy sürgősségi segély szolgáltatást azok megsegítésére, akik a legsúlyosabb természeti katasztrófának vannak kitéve a délkeleti Viktória államban. Az erdőtüz február 7-én ütött ki, és 180

áldozata lett, 80-an eltűntek, és több mint 900 lakás égett le. Az elhalálozottak száma elérheti a 300-at. Három e g y m á s h o z szorosan fűződő szövetség, a Baptcare, a BUV (Viktóriai Baptista Szövetség), és a BUA (Ausztráliai Baptista Szövetség) létrehozta egy segélyezési alapot, amelynek induló összege 50,000 aus\$. Ebből az alapból elsősorban élelmet, ruházatot vagy szállást biztosítanak a rászorulóknak, valamint lelkigondozást a gyászolók számára.

A Viktória állambeli baptista imaházakat is sürgősségi menedékként használják. A helyi gyülekezetek felajánlják a támogatást a tűzvész áldozatai számára. A kár súlyosan érinti a farmokat, erdőket és vadállatokat. A BWA együttérzését fejezte ki azoknak, akik nehéz időkben élnek meg. (Február 11.)

Elítélnék egy baptista lelkipásztort

Bűnösnek nyilvánították Hamid Sabanov baptista lelkipásztort a dél-kaukázusi Azerbajdzsánból, akit törvénytelen fegyver használatával vádoltak, és két éves javító-nevelő munkára ítélték el.

Hamid Sabanovot tavaly januárban házi őrizetbe vették

Sabanov egy 60 tagú házi közösséget pásztorol. 2008. június 20-án ítélték el Aliabad-ban, miután a rendőrség azt állította róla, hogy illegálisan fegyvert tart házában, amit úgy mond egy váratlan ellenőrzéssel lepleztek le. Sabanov tagadja a koholt vádakat, véleménye szerint a rendőr csempészte

Erdőtűz – illusztráció

be a fegyvert a lakására. A Baptista Szövetség titkára, Elnur Jabijev azt állítja, hogy a letartóztatás egy „rendőri provokáció”, és „a rendőrség célja az, hogy megállítsa a baptista gyülekezet tevékenységeit, majd pedig bezárja a aliabadi gyülekezetet.”

„Harcolni fogok a vád ellen, és minden igyekezetem az, hogy visszaszerezsem a jó híremet”, mondotta Sabanov, miután február 11-én elítélték. A két éves javító-nevelő munka nyolc hónapos börtönbüntetésnek felel meg. Sabanov már több mint hét hónapot töltött le ebből fogházban, így már nem fogják bezárni. Felszólították viszont, hogy a maradék 27 napot egy bizonyos összeggel váltsa ki.

Az azerbajdzsáni hatóságot azzal vádolják, hogy komoly eljárási sérelmet követtek el a Sabanov-ügyben. A család és Aliabad város lakói állítják, hogy a fegyvert a rendőrség helyezte el Sabanov lakásán.

Sabanov a második azon baptista lelkipásztorok közül Aliabadban, akit bűnözéssel vádoltak. Zaur Balajevet 2007. májusában ítélték két éves börtönbüntetésre, de a város lakóinak a és a Balajev gyülekezetének kérésére felmentették.

Az EBF januárban küldött delegációt Azerbajdzsánba, hogy találkozzanak a kormány, valamint vallási vezetőkkel, részben válaszul a Balajev- és Sabanov-ügyre.

Azerbajdzsán muszlim ország, 1991-ben, a volt Szovjetunió felbomlása után nyerte el függetlenségét. A közel kilencmillió lakosból mintegy háromezer bemenített hívő van 22 baptista gyülekezetben. (Február 20.)

Fordította: TÖTÖS IBOLYA